

Plásztán-Brehószki Márta

egyetemi adjunktus, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Jog- és Államtudományi Kar, Magánjog és Kereskedelmi Jogi Tanszék

Gondolatok az amerikai társasági jogról

Debreceni Jogi Műhely, 2016. évi (XIII. évfolyam) 3-4. szám (2016. december 31.)

Az Egyesült Államok társasági jogi rendszere, fejlődése és maga a társasági jogi szemlélete is jelentősen eltér az európaiétól. Néhány tekintetben oly mértékben különbözik, hogy a jogrendszerek közötti párbeszéd is nehézkes, és a jogösszehasonlításban gondolkodóknak is nagy nehézségeket okoz. Ebben a cikkben néhány érdekességre szeretném felhívni a figyelmet az amerikai társasági jog rendszerét illetően.

A gazdasági életben az USA-ban is természetes és jogi személyek vehetnek részt. A gazdasági élet minden olyan tevékenységet magába foglal, ami profitszerzéssel jár annak szereplői számára. Ebben a tekintetben igen széles kört ölel fel, hiszen ide tartozik, ha egy gyermek egy délután limonádét árul a sarkon, illetve a Wal-Mart üzlethálózat is, amelynek 2010-ben 8100 üzletközpontja és 2,1 millió alkalmazottja volt Amerikában, nem mellesleg 13,4 milliárdos nettó árbevétele.

Jogforrások: Az amerikai jog a *common law* jogcsaládba tartozik, ami többek között azt jelenti, hogy a bíró alkotta esetjognak jelentős hatása van a jogfejlődésre. A társasági jogban ez a szabály egy kicsit mégis háttérbe szorul a többi jogterülethez képest, itt ugyanis a *statute law*-nak, vagyis a jogszabályoknak jelentős szerepe van, és nagyon sok kérdésre a választ nem az esetjogban kell keresnünk, hanem a jogszabályokban. Ez nemcsak a nagy, gazdaságilag erős tagállamokra igaz (mint pl. California, Texas), hanem a kisebb tagállamokra is.

Maga a jogszabályi anyag összetett a társasági jogban. Vannak ugyanis szövetségi szintű törvények, melyek minden tagállamban kötelezőek, de ezek tipikusan nem társasági formákat szabályoznak, hanem egy-egy konkrét élethelyzet hozta létre őket pl. Sarbanes Oxley Act 2002-ből, ami az Enron és a Worldcom botrányokra adott válasz volt a Szövetségi Kormány részéről, és amelynek célja, hogy a befektetők érdekében növelje az amerikai tőzsdéken jelenlévő vállalatok pénzügyi átláthatóságát, jelentéseik megbízhatóságát és ellenőrizhetőbbé tegye a működésüket.¹

Szövetségi szinten a társasági formákat jellemzően modell törvényekben szabályozzák. Ezek nem közvetlenül hatályos törvények, és általában a jogegységesítés céljából összehívott bizottságok alkotják (pl. Model Business Corporation Act 1969, Uniform Partnership Act 1914, Revised Uniform Partnership Act 1997, Uniform Limited Liability Act 1996). A tagállamok ezeket a modell törvényeket saját belátásuk szerint áttemelhetik saját jogukba, tehát ezek a modell törvények elsődlegesen az egységesítést szolgálják az Egyesült Államokban működő társaságok terén. Ehhez képest igencsak eltérő aránnyal és sikerrel zajlik az egységesítés. Például a corporation-re vonatkozó Model Business Corporation Act-et ez idáig 24 tagállam vette át teljesen, de például a general partnership-re vonatkozó 1914-es Uniform Partnership Act-et Louisiana kivételével minden tagállam átvette, míg annak felülírt anyagát (Revised Uniform Partnership Act 1997) már csak 37 tagállam vette át eddig. A limited liability company-re (korlátolt felelősségű társaságra) vonatkozó szabályanyagot mindösszesen 9 tagállam emelte be a jogrendszerébe.

A modell törvények mellett, melyek tehát kötelező erővel nem bírnak, minden tagállam létrehozta az egyes társasági formákra vonatkozó saját kódexét. Ezek a kódexek az adott tagállamban alapított társaságokra vonatkoznak, bár vannak olyan bíróságok pl. California, ahol előfordul, hogy a tényleges tevékenység végzésének helyére való hivatkozással a saját jogát alkalmazza más tagállamokban bejegyzett társaságokra is. Ezek közül a tagállami jogszabályok közül meg kell említenünk Delaware joganyagát, amely a többi tagállam társasági jogfejlődésére és ítélkezési gyakorlatára is nagy hatást gyakorol. Ennek oka, hogy egész

¹A törvény nevét alkotóiról, Paul Sarbanes szenátorról és Michael Oxley képviselőről kapta.

USA-ra nézve a nyilvánosan működő corporation-k több mint felét Delaware-ben jegyezték be, mindamelllett, hogy az 500 legnagyobb amerikai társaság 63%-át is itt alapították.² Emellett az elmúlt száz évben Delaware bírósága tudatosan olyan ítélkezési gyakorlatot folytatott, jogalkotása pedig kellően rugalmas volt, ami kifejezetten vonzóvá tette a társaság alapításon gondolkodók számára.

Ugyanakkor nemcsak az európai értelemben alkotott jogszabályok befolyásolják a társasági jog alakulását az Egyesült Államokban, hanem olyan *szabályok* is, amelyek bár kötőerővel nem bírnak (pl. amit az American Law Institute alkot), azonban a bíróságok gyakorlata mégis követi (pl. Second Restatement of Agency 1958, Third Restatement of Agency 2006).

A gazdasági társaságok (társulások) **formái:**

A **sole proprietorship**, ami az egyéni vállalkozónak felel meg, korlátlan személyi felelősséggel.

Legrégebbi társasági formája az amerikai jognak a brit örökségként megmaradt **corporation**, amelyek a függetlenség előtt közvetlenül az angol parlament alá tartoztak. A függetlenség elnyerése és a Szövetségi Alkotmány elfogadását követően a corporation alapítása fellendült, bankok, és nagyobb építési beruházások (pl. csatornázás) kapcsán alapították.

Szövetségi szinten a corporation-re a Model Business Corporation Act modelltörvény van érvényben, ezt vette át eddig a tagállamok több mint fele.

A corporation jogi személy, amely a Limited Liability Company megjelenésével sokat veszített népszerűségéből. Ennek oka elsősorban a két társaság adózási szabályai közötti eltérés.³ A corporation szabályainak meghozatalára nagy hatással volt a bírói esetjog, különösen a Delaware joggyakorlata.

A corporation az összes tagállami jogszabály alapján jogi személy, elválik jogi és felelősségi értelemben a tagjaitól. A corporation ennek megfelelően jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, perelhet és perelhető. A corporation bejegyzéssel jön létre. Ami nagyon fontos, hogy mivel a tagok nem felelnek a corporation tartozásaiért, ezért nem is vehetnek részt a társaság ügyvezetésében (szűk kivételtől eltekintve pl. fúziónál), valamint részesedésüket a többi tag beleegyezése nélkül elidegeníthetik.⁴ A legfontosabb különbség a többi társasági formához képest azonban az adózás tekintetében van, erről a későbbiekben ejtek még szót.

A **general partnership** (továbbiakban GP) az amerikai társasági formák legegyszerűbb típusa, amelyet talán a közkereseti társasághoz lehet hasonlítani, ám néhány közös elemet leszámítva, sokban eltér a megszokott társasági formánktól. Szabályozását tekintve először 1914-ben hoztak szövetségi törvényt Uniform Partnership Act (továbbiakban: UPA) néven a GP-ről, és nem elhanyagolandó, hogy a bírói esetjog a GP tekintetében az UPA szabályain alapul. Ezt a jogszabályt 1997-ben felülvizsgálták, és elfogadták a Revised Uniform Partnership Act-et (továbbiakban: RUPA). Ezt 37 tagállam fogadta el, a többi államban (pl. New York) még mindig az 1914-es szabályok a hatályosak.

Fogalmát tekintve nem fogunk meglepődni; A partnership olyan egyesülés, ahol két vagy több személy (lehet természetes személy vagy akár egy másik GP) megállapodik, hogy gazdasági tevékenységet folytatnak nyereségszerzés érdekében.⁵ A lényeg tehát, hogy nyereséget termel legalább két tulajdonos, - és nem kell a társaságot bejegyezni ahhoz, hogy létrejöjjön. Ebben a tekintetben a többi amerikai társasági formához képest is egyedülálló, mert a többi társasági forma ott is bejegyzést igényel. Továbbmegyek, a társaságnak nem is kell tudniuk, hogy GP-ként működnek. A RUPA szerint még akkor is létrejön a társaság, ha a feleknek nem volt szándékuk azt megalapítani, de egyébként a GP alapítás feltételének megfelelnek (gazdasági tevékenységet folytatnak nyereség érdekében)⁶. Nem az a kérdés ugyanis, hogy a feleknek szándékukban állt-e létrehozni a társaságot, hanem az, hogy a felek viszonya és a körülmények alapján

²http://corplaw.delaware.gov/eng/why_delaware.shtml

³lásd: következő fejezet

⁴Cases and Materials on Corporations including Partnerships and Limited Liability Companies [American casebook series] 3-4.

⁵Uniform Partnership Act § 6 –(1)

⁶Revised Uniform Partnership Act §202 (a)

létrejött-e a társaság.⁷

Ebben a társasági formában – mivel itt a tagok felelőssége korlátlan a társaság tartozásaiért⁸ – az ügyvezetés lehetősége nincs elzárva a tagok elől. Sőt, sok esetben a bíróság az alapján dönt arról, hogy egy személy tag volt-e, hogy ügyvezetési jogokkal rendelkezett-e.⁹ Főszabályként minden tag jogosult a társaság képviselőjére és ügyvezetésére. Az UPA § 9. szerint a tag cselekménye köti a társaságot és a többi tagot is, kivéve, ha a cselekmény nem áll kapcsolatban a társaság tevékenységével, mert az csak akkor köti a többi tagot, ha azok abba kifejezetten beleegyeztek.

A társaságba belépő tag korlátlan felelőssége csak a belépése után keletkezett kötelezettségekre vonatkozik.¹⁰

Nem egységes a tagállamok gyakorlata abban a kérdésben, hogy mi történik a társasággal, ha a tagok személyében változás történik. Vannak tagállamok, ahol a tagok személyében történő változás megszünteti a GP-t, és vannak tagállamok, ahol nem.

A nyereség és a veszteség megosztásáról a felek szabadon megállapodhatnak, de ennek megítélése is eltérő az egyes tagállamokban. Erre példa a Kessler v. Antinora esete, ahol Robert Kessler és Richard Antinora létrehozta egy építési beruházásokkal foglalkozó partnership-et. A veszteség rendezéséről nem, de a nyereség elosztásáról rendelkeztek az alapító okiratban: Kessleré 60% (ő adta a tőkét) és Antinoráé 40% (felügyelte a kivitelezési munkákat). A vállalkozás veszteséges lett. Kessler a veszteségek 40 %-át Antinorára akarta terhelni, és végül a New Jersey bírósága helyt adott Kessler kérelmének.¹¹

Ellenpéldája az ügynek a Kovacic v. Reed eset, ahol California Legfelsőbb Bírósága kimondta, hogy bár főszabályként a felek 50-50%-ban osztoznak a nyereségben és a veszteségben, mégsem igaz ez, ha az egyik csak tőkét ad, a másik pedig munkát, szakértelmet biztosít. Ekkor a bíróság szerint minden tag a saját veszteségét kell állja - az egyik pénzt veszít, a másik pedig munkát.¹² Ez alapján Kessler az előbbi esetet nagy valószínűséggel Californiában elveszítette volna.

A **limited partnership** talán a betéti társasághoz hasonlít, ugyanis ez a társaság is két taggal alapítható, ahol legalább 1 tag korlátlanul felel a társaság tartozásaiért (general partner), legalább 1 tagnak pedig korlátolt a felelőssége (limited partner). Ez a társasági forma francia gyökerekre tekint vissza, 1822-ben jelent meg először New York, és Connecticut államban. Az első szövetségi szintű szabály 1916-ban jelent meg Uniform Limited Partnership Act (ULPA) alatt. Ennek felülvizsgált változata 1976-ban jelent meg, jelenleg ez a legtöbb államban hatályos változat, annak ellenére, hogy 2001-ben új ULPA-t alkottak.¹³ A limited liability company és a limited liability partnership megjelenéséig ez volt a legnépszerűbb társasági forma Amerikában, mert korlátolt felelősséget adott legalább 1 tagnak. Ellentétben a corporation-nel szervezetét szabadon állapíthatták meg a tagok, és ami a legfontosabb: jóval kedvezőbb adózási szabályok alá esik, mint a corporation. Jellemzően a korlátolt felelősséggel rendelkező tag irányítási joga volt mindig az érzékeny kérdés ennek a társaságnak a történetében. Az eredeti 1916-os szabály szerint, ha egy limited partner befolyást szerez az LP-ben, akkor elveszíti korlátolt felelősségét. Az 1976-os módosítás valamelyest szűkítette ezt a kört, kimondva, hogy a limited partner korlátlanul felel, ha részt vesz a társaság ügyvezetésében, ha azok a kívülálló személyek, akik a limited partnership-pel szerződtek alapos okkal hitték azt, hogy a limited partner valójában general partner.¹⁴ Számos tagállam kódexe még ezt a szabályt követi, sőt Texas például meg is erősítette, hogy ott ezt a szabályt kívánják alkalmazni.¹⁵ 2001-ben a jogalkotók azonban expliciten kimondták az új ULPA-ban, hogy a limited partner korlátolt felelőssége nem

⁷HilcoProp. Servs., Inc. v. United States, 929 F.Supp. 526,536-37 (D.N.H. 1996)

⁸ UPA § 15, RUPA § 306, (a)

⁹Smith v. Kelley Court of Appeals of Kentucky 465 S.W.2d 39 (1971)

¹⁰ UPA § 17, RUPA § 306 (b)

¹¹Kessler v. Antinora N.J. Super. Ct., App. Div., 653 A.2d 579 (1995)

¹²Kovacic v. Reed 49 Cal.2d 166, 315 P.2d 314 (1957)

¹³Cases and Materials on Corporations including Partnerships and Limited Liability Companies [American casebook series] 1106-1107.

¹⁴1976 RULPA § 303.

¹⁵ Texas Business Org. Code § 153.102.b

törhető át, és még abban az esetben is megmarad, ha részt vesz a társaság irányításában, ügyvezetésében.¹⁶

A következő társasági forma a **limited liability partnership** (LLP). Ez a társasági forma a general partnership és a limited partnership kombinációja. Hasonlít a limited partnership-hez, hiszen minden tagnak korlátolt felelőssége van, tehát nincs general partner, csak limited partner-ek. A tagállamok gyakran hangsúlyozzák, hogy a korlátolt felelősség azt jelenti, hogy a társaság tagja nem felel a többi tag, és az alkalmazottak tevékenységéért- ezért az LLP fog felelni. Azonban mindig hozzátesszük, hogy a tag a saját maga által okozott károkért továbbra is felelni fog.¹⁷ Mégis tekintik ezt a társasági formát general partnership-nek, mintsem limited partnership-nek, hiszen lényeges eleme, hogy a tagok nincsenek kizárva az ügyvezetésből, mindemellett megmarad a korlátolt felelősségük. Az LLP-re mögöttesen a RUPA szabályait, tehát a general partnership szabályait kell alkalmazni.¹⁸ Lényeges különbség a general partnership-hez képest, hogy ez a társasági forma mindig bejegyzéssel jön létre, ugyanis minden olyan társaságot, ahol a tagok felelőssége korlátolt, be kell jegyeztetni.

A társaság nevében kötelező feltüntetni, hogy LLP-ről van szó, így harmadik személyek is látják, hogy a tagok felelőssége a társaság tartozásaiért limitált. Érdeemes tudni, hogy annak ellenére, hogy a társaságnak nincs előírt kötelező tőkeminimuma, vannak tagállamok, ahol az LLP számára előírnak kötelező felelősségbiztosítást, vagy meghatározott összeg zárolását esetleges végrehajtási eljárások céljából.

Californiában a biztosítási összeg függ a társaságban lévő tagok számától, és attól, hogy milyen tevékenységet fog végezni az LLP. Egy ügyvédi vagy egy könyvelő irodának, amely legfeljebb 5 tagú, annak § 1.000.000 biztosítással kell rendelkeznie, és 5 tag után minden új tagnak plusz § 100.000 biztosítással. Ügyvédi irodáknál a maximum biztosítási összeg 7,5 millió dollár, könyvelő irodáknál 5 millió dollár.

Texasban nem lehet közvetlenül LLP-t alapítani, hanem egy már meglévő general partnership vagy egy limited partnership tud regisztrálni, hogy ezentúl LLP-ként szeretne működni. Évente meg lehet hosszabbítani a működési kérelmet, különben automatikusan egy év múlva elveszíti ezt a jogát az eredeti társaság. A kérelem évente §750 a limited partnership-nek, és §200 fejenként a general partnership tagjainak, ami szinten összesen maximum §750 lehet.¹⁹

Az LLP népszerű társasági forma elsősorban az ügyvédek, orvosok, építészek, könyvelők körében, és vannak államok pl. California, Nevada, New York, ahol kifejezetten csak ezekre a tevékenységekre lehet ezt a társasági formát alapítani. Californiában időről időre szűkítik ezen társasági forma alapításának lehetőségét. 2016-tól a földmérők és gépészmérnökök nem alapíthatnak már LLP-t, és 2019-től a tervek szerint az építészmérnökök sem.

Legifjabb és az elmúlt két évtizedben a leggyakrabban alapított társasági forma az Egyesült Államokban a **limited liability company** (LLC).

Az LLC egy olyan jogi problémára adott megoldás volt az amerikai jogban, amire az akkor hatályos joganyagban nem létezett megfelelő választ; valójában egy kényszerhelyzet „terméke” volt.

Az 1960-as években a Hamilton Brothers Oil Company nemzetközi olaj és gáz lelőhelyek után kutatva megismerte a panamai „sociedades de responsabilidad limitada” társasági formát. Ez a társasági típus olyan tulajdonságokkal rendelkezett, mint amivel eddig egyetlen amerikai társasági forma sem, nevezetesen: az összes tag korlátolt felelősséggel bírt a társaság tartozásaiért, és emellett kedvező adózási szabályok alá tartozott. Ekkor sem a corporation sem a partnership nem tudta ezeket a feltételeket egyszerre teljesíteni. A Hamilton társaság javasolta több tagállam jogalkotásának, hogy ennek a panamai társaságnak a mintájára hozzanak létre új társasági formát. Bár javaslatukat a legtöbb tagállam elutasította, végül Wyoming 1977-ben elfogadta az LLC-ről szóló javaslatot. Ilyen módon az amerikai jogtudomány az LLC-t egy angolszász gyökerekből kifejlődött intézménynek tartja, és nem a német GmbH gyökereire vezetik vissza a

¹⁶ 2001 ULPA §303.

¹⁷https://www.delawarecorp.com/choosing-your-delaware-business-entity/types-of-delaware-business-entities/#Limited_Liability_Partnership

¹⁸ 1997 RUPA § 101 (5)

¹⁹<http://www.sos.state.tx.us/corp/formationfaqs.shtml#LL>

kialakulását. Wyomingot Florida követte az LLC statutumának megalkotása terén 1988-ban, majd ezt követte Colorado, Kansas és Virginia 1990-ben.

Az LLC csak 1986 után vált népszerűvé miután a többi tagállam is elismerte és elkezdte szabályozni ezt a társasági formát. Kiemelkedő népszerűségének oka, hogy 1986 után a corporation összességében 6 %-al több adót fizet, mint az LLC. 1986-ban az IRS hozott ugyanis egy szabályt miszerint az LLC adózás tekintetében a partnership-re vonatkozó szabályokat követheti, aminek eredményeképpen az LLC rendkívüli gyorsasággal terjedni kezdett, 1995-re minden tagállam elfogadta a saját statutumát az LLC-ről. Wetzler úgy fogalmazott, hogy a szövetségi kormány kinyitott egy édességboltot.²⁰

Az LLC népszerűségének oka tehát, hogy kedvezőbb adózási szabályok alá esik, mint a corporation, vagyis egyrészt nem esnek szövetségi adózási szabályok alá, másrészt a társaság bevételei után a társaság nem adózik, hanem kizárólag a tag, aki azt osztalékként kiveszi a társaságból („pass-through tax treatment”). Ebben az értelemben a partnership-hez áll közelebb.

A társaságok adózása

Az Egyesült Államokban két dolgot kell mérlegelni, mikor társaságot szeretnénk alapítani. Az egyik a tagok felelősségének kérdése a társaság és a többi tag irányába, a másik a társaság adózása. Ez egy olyan kérdés ugyanis, amely nagyban meghatározza azt, hogy a tagok milyen társulási formát választanak. Az Internal Revenue Code kétféle adózást különböztet meg: a corporation-ok adózását és a partnership-ekét.

A kettő között az a leglényegesebb különbség, hogy míg a corporation főszabályként a „doubletaxation” kategóriájába tartozik, vagyis a bevétel után mind a társaság, mind a tag adót fog fizetni, addig a partnership esetében, csak a tag fog adót fizetni a jövedelme alapján, és a társaságnak nem kell („pass through taxation”).

Ennél azonban a kérdés sokkal összetettebb, mert a corporation is választhatja alapításkor a partnership adózását, ezeket hívják adózási szempontból s-corporation-nek.²¹ Az s-corporation tehát nem egy társasági jogi, hanem egy adójogi kategorizálás. Adózási szempontból a corporation-ok klasszikus adózását folytató társaságokat c-corporation-nek hívják. Tulajdonképpen az s-corporation megkapja a jogi személyiséget, amely ezt a társasági formát megilleti, ám kizárólag a tagok fognak adózni az osztalék után. Több feltételnek is meg kell felelni, hogy valaki s-corporation-ként adózhasson, így kizárólag amerikai állampolgár lehet tagja, az adott tagállamon belül kell működnie, maximum 100 természetes személy tagja lehet, kizárólag egy részvényosztályt bocsáthat ki, és vannak tevékenységek, amelyeket semmiképpen nem lehet s-corporation-ként végezni (pl. pénzügyi, befektetési tevékenység).²²

A hagyományos értelemben vett corporation-nek, - tehát amit adózási szempontból c-corporation-nek hívunk - sajátos adózása és adósávjai vannak.

CorporateIncomeTaxRates--2005-2017

A bevétel meghaladja de nem haladja meg Adó mértéke

\$ 0	\$ 50,000	15%
50,000	75,000	7500\$ + 25%
75,000	100,000	13,750\$ + 34%
100,000	335,000	22,250\$ + 39%
335,000	10,000,000	113,900\$ + 34%
10,000,000	15,000,000	3,400,000\$ + 35%

²⁰Cases and Materials on Corporations including Partnerships and Limited Liability Companies 1184.old.

²¹Internal Revenue Code sub-chapter S status

²²<https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/s-corporations>

15,000,000 18,333,3335,150,000§ + 38%
18,333,333 6,416,667§ + 35%

Ezt egy példával élve a következőképpen kell érteni: Ha a corporation éves bevétele pontosan 75,000 §, akkor 50,000 § bevételig 15 % adót, és a maradék 25,000 § tekintetében 25 % adót köteles fizetni. Ha a 75,000 §-t meghaladná a bevétele, az ezen összeg feletti rész tekintetében 34 % adót kellene fizetnie.

Csak hogy a corporation az un.”double tax treatment” alá esik, vagyis mind a társaság, mind a tagok fizetnek adót, ha osztalékot vesznek ki. (Ezt adózás szempontjából azért hívják c-corporation-nek, mivel a Szövetségi Adójogi Kódex C fejezetében találhatóak az ide vonatkozó rendelkezések). Ez azt jelenti tehát, hogy az imént említett adózást követően, ha a tagok osztalékot kapnak, azt a jövedelembevallásukban fel kell tüntetni és ismét adót kell utána fizetni. Az, hogy a tag mennyi adót fizet, nagyban függ attól, hogy mennyi az összjövedelme, és így milyen jövedelemadó sávba tartozik.

Minden egyéb társaság, tehát a partnership, az LLP, és az LLC (és a s-corporation) esetében csak a tagok szintjén adóköteles, tehát ha a társaságból osztalékot kapnak, a saját adóbevallásukban kell a bevételt feltüntetni, és azután fognak adózni. (Illetve a tagok dönthetnek úgy, hogy a corporation mintájára szeretnének adózni, de ez nem jellemző).

Látható, hogy a corporation lényegesen kedvezőtlenebb adózási feltételek alá esik, mint a többi társaság. az elmúlt évtizedekben több tervezet is született a corporation kettős adóztatásának eltörlésére, a leghíresebb a Reagan-kormány által készített javaslatot volt, de sem azt sem a többit nem sikerült megvalósítani.

Összegzés: Elsősorban azt szerettem volna bemutatni, hogy milyen társasági típusokat lehet létrehozni az Egyesült Államokban, és ezeknek a társaságoknak néhány lényeges tulajdonságára világítottam rá. Látható, hogy a társasági jog jogforrási rendszere igen összetett, a bíróságok olyan szabályanyagot is követnek, ami a kontinentális jogforrási hierarchiába nem fér bele (Pl. Second Restatement of Agency). Ugyanakkor az egyes tagállamok között mind a jogalkotás, mind a jogalkalmazás terén jelentős eltérések vannak. Ezért egy társaság alapítása során érdemes az adott tagállam szabályozását jobban megismerni. Emellett az adózás megtervezése mindig szempont kell, hogy legyen az Egyesült Államokban egy társaság alapításakor.